

Čís. 12137.

Manželka, jež jest spoluvlastnicí statku a na něm spolu hospodaří, jest spoluchovatelkou koně (§ 1320 obč. zák.), chovaného na statku. Okolnost, že správu hospodářství měl manžel, nezbavovala manželku povinností podle § 1320 obč. zák.

(Rozh. ze dne 25. listopadu 1932, Rv I 1316/31.)

Kůň, chovaný na statku, jsoucím ve spoluvlastnictví manželů B-ových, se splasil a způsobil žalobci škodu 3.300 Kč. Žalobě o náhradu škody 1.650 Kč proti spoluvlastnici usedlosti Marii B-ové procesní soud první stolice vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud obnovil rozsudek prvního soudu.

Důvody:

Především jest řešiti otázku, zda žalovaná byla ve smyslu § 1320 obč. zák. spoluchovatelkou koně, který škodu, o niž ve sporu jde, způsobil. Tuto otázku zodpověděl odvolací soud záporně, leč neprávem. Nehledíc ani k tomu, že žalovaná sama při ústním jednání dne 26. února 1931 přiznala, že je spoluchovatelkou koně, jest žalovanou pokládati za spoluchovatelku koně proto, že je spoluvlastnicí statku, na němž je kůň chován, a že na statku tom spolu hospodaří. Na tom nemění nic okolnost, že manžel žalované statek spravuje (§ 1238 obč. zák.), neboť tím možnost žalované s koněm disponovati, pokud se týče potřebná opatření ohledně něho činiti, není odňata. Jsouc spoluchovatelkou koně, je žalovaná podle § 1320 obč. zák. spoluzodpovědná za škodu, kterou kůň žalobci, splasiv se, způsobil, leč by dokázala, že se postarala, by kůň byl, jak toho bylo zapotřebí, opatřen, pokud se týče při jízdě řízen. Tento důkaz podán nebyl. Je zjištěno, že kůň je krajně nespolehlivý, velmi lekávký a že v den nehody byl jeho řízením pověřen kočí, který byl tehdy 17letý, nespolehlivý, jenž u koní ještě nesloužil a se jich bál. Žalovaná se nemůže vymlouvatí na to, že správu hospodářství měl manžel. To jí nezbavovalo povinností, kterou měla jako spolumajitelka podle § 1320 obč. zák., a tím, že správu ponechala muži, který, čeho bylo u koně třeba, nezařídil, oné jí v § 1320 obč. zák. uložené povinnosti zadost neučinila. Žalovaná ručí podle toho také ze škodu koněm způsobenou. Výše škody není sporná.

Čís. 12138.

Certifikát automobilu není listinou prokazující zastavení automobilu způsobem pro každého poznatelným (§ 452 obč. zák.).

(Rozh. ze dne 25. listopadu 1932, Rv I 1368/31.)

Zbytek kupní ceny za exekučně prodaný automobil byl přikázán žalované na úhradu její peněžité pohledávky. Žalobce tvrdil zástavní právo k automobilu, předcházející soudcovskému zástavnímu právu žalované,